

Тернопіль прощається з 24-річним Назаром, який загинув на Запоріжчині

12.08.2022

Назар Львівський з Тернополя загинув 10 серпня на Запоріжчині.

Прощання з 24-річним військовослужбовцем Назаром Львівським відбудеться 13 серпня, об 11 годині у Домі печалі на вулиці Микулинецькій у Тернополі.

Про це на своїй фейсбук-сторінці **повідомив** міський голова Сергій Надал.

<https://galas.te.ua/2022/08/%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%bd%d0%be%d0%bf%d1%96%d0%bb%d1%8c-%d0%bf%d1%80%d0%be%d1%89%d0%b0%d1%94%d1%82%d1%8c%d1%81%d1%8f-%d0%b7-24-%d1%80%d1%96%d1%87%d0%bd%d0%b8%d0%bc-%d0%bd%d0%b0%d0%b7%d0%b0%d1%80%d0%be/>

Рік тому підписав контакт, а тепер йому назавжди 24... Тернопільщина прощається з Назаром Львівським

- 12 серпня 2022 р.

- «Людина помирає, коли про неї всі забувають...», — слова з останнього відео на сторінці хлопця в соцмережах. Ти, Назаре, тепер назавжди у Книзі пам'яті Героїв, які поклали своє життя за нас із вами та Україну.
- Восстаннє, коли спілкувався зі своєю класною керівничкою з коледжу, поділився: «У мене є дівчина, вона на мене чекає. Закінчиться війна, обов'язково одружусь». В вчителька молилась, аби в її Назарка все склалось, як напланував...

«Ще одна важка втрата для нашого міста. На Запоріжчині, захищаючи Україну, загинув тернополянин Назар Львівський, — повідомив міський голова Тернополя Сергій Надал. — Співчуваємо рідним. Вічна пам'ять Герою!»

Львівський Назар Назарович народився 18 травня 1998 року у Тернополі. Навчався в місцевій школі, а в 2014-2017 рр – у Технічному коледжі. 28 травня 2021 року підписав контракт з однією з тернопільських бригад. Загинув 9 серпня 2022 року поблизу н.п. Магдалинівка, що у Запорізькій області.

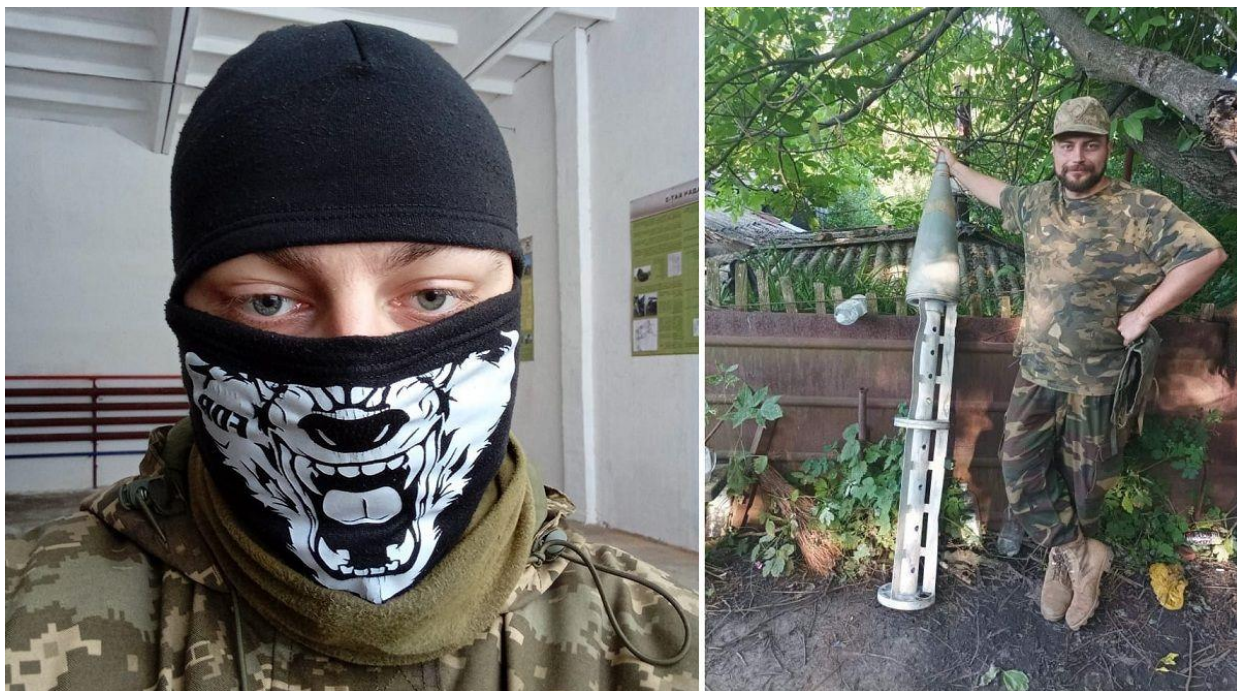
У Назара залишилась мама Світлана Олексіївна та молодший братик Олексій, який перейшов до 9 класу. Проживає родина на «Сонячному».

Коди людина помирає? Коли про неї забувають!

- Як думаєш, коли людина помирає?
- Коли куля вражає його серце?

- Ні!
- Коли її вражає невиліковна хвороба?
- Ні! Вона помирає, коли про неї всі забувають...

Це слова з останнього відео, яке ми побачили на сторінці Назара у соцмережах. Поширив його хлопець у свій 24-ий день народження, 18 травня 2022 року. Але запевняємо: ти, Назаре, тепер назавжди у Книзі пам'яті Героїв, які поклали своє життя за нас із вами та Україну...

Наталя Василик, викладачка математики й інформатики ВСП «Тернопільський фаховий коледж», який в 2017 році закінчив Назар, спілкувалась із хлопцем донедавна. Знала, що минулоріч Назар підписав контракт з місцевою бригадою. І коли почалась війна, класна керівницка дуже хвилювалась за свого учня, бо знала, що він там, де гаряче. Хлопець натомість намагався її заспокоїти та підбадьорити. Вислав фото і повідомлення, аби заспокоїти вчительку. Про загибель Назара дізналась, коли повернулась додому з роботи. А за кілька годин до того випадково знайшла та тримала у руках подароване їй Назаром дерево із бісеру, яке він виготовив власними руками, ще коли був учнем коледжу.

— Я того дня була на роботі, прибирала кабінет і натрапила на дерево із бісеру, яке Назар виготовив власними руками, — пам'ятаєте, це був час, коли всі щось плели із бісеру, — чути, що жінка ледь стримує сльози. Вона часто зупиняє розмову, намагаючись опанувати себе. — Згадала, як він тоді приніс мені це дерево. Каже, мовляв, я теж спробував. Ось що вийшло. І я хочу його подарувати вам...

Планував повернутись додому і одружитись

Вчителька каже, що впіймала себе на думці, що вже деякий час не писала Назару. Треба поцікавитись, чи у нього все добре. Прийшла додому і побачила в інтернеті повідомлення, що Назар загинув... Біль? Розпач? Те, що відчула в цей момент, просто, каже, прибило до землі, а сльози текли рікою.

— Назар не хапав зірок з неба в навчанні, а я вчила його математиці та була класною керівничкою, — поділилась Наталя Василик. — Але цей хлопець був надійним і завжди приходив на допомогу, що не попроси. Був щирим і дуже добрим. Отака людяна дитина. Ми з ним спілкувались і після закінчення ним коледжу. Назар мені писав, вислав фотографії з фронту. Я знала, що він пішов добровільно, бо, казав, має захищати нас з вами. Мені часом здавалось, що ця дитина дуже самотня...

Одне з повідомлень з фронту неабияк втішило вчительку. Назар писав, що його з війни чекає дівчина. І що після війни вони обов'язково одружаться.

— Він завжди намагався мене розрадити, підбадьорити, — пригадує Наталя Василик. — Назар дуже любив готувати. Ще до війни, знаю, любив експериментувати із рецептами. Один раз написав, що він біля Донецька, на передовій. Але попередив, що детальніше сказати нічого не може. А потім писав, що він навіть на фронті поваром став. І що тепер йому трошки легше.

У Назара було непросте життя, каже вчителька, проте не хотіла б вдаватись в подробиці. Жінка каже, що молилась, аби все склалось. І щоб Назар справді повернувся додому після перемоги. Тішилась, що він одружиться і матиме свою власну сім'ю, власну родину. Може якраз нарешті йому пощастить. На жаль...

Душа плаче і розривається...

— Назар — це надзвичайно добра, світла, мирна людина. Хлопець був, пробачте, важко говорити, бо це не перший наш випускник загинув, — заввідділенням професійної підготовки ВСП «Тернопільський фаховий коледж» Оксана Кутко плаче. Довелось зачекати кілька хвилин, аби жінка опанувала себе. — Але за нього чогось найбільше біль в душі. Дитина не отримала свого часу, певно, любові. Гірко.

Викладачі не раз його сварили, бо часом пропускав пари чи чогось там не довчив. Але Назар все сприймав спокійно і не тримав жодної образи. Сам казав: розумів, що в коледжі прагнуть, аби він добре вчився і виховували, аби став достойною людиною. Він і став, — найдостойнішим, кажуть викладачі.

— Коли пішов служити, прислав нам фото, ми ще на педраді про це говорили, — пригадує Оксана Кутко і плаче. — Нам зараз дуже боляче за Назара. Хотілося, щоб в тієї дитини в житті було світле майбутнє, щоб він збудував свою сім'ю, народив дітей. На жаль, життя по іншому розпорядилось. Просто страшний пекучий біль і сум — як у мене, так й у всього колективу. Боляче і прикро...

З цього коледжу на війні загинули вже четверо випускників. Четвертим став Назар. У викладачів навіть є зараз негласна домовленість – не сварити своїх учнів, не нарікати на дітей. Вони не завжди хочуть вчитись, але свою місію виконують. Як і Назар... Душа у багатьох у коледжі за ним розривається, як за власною дитиною...

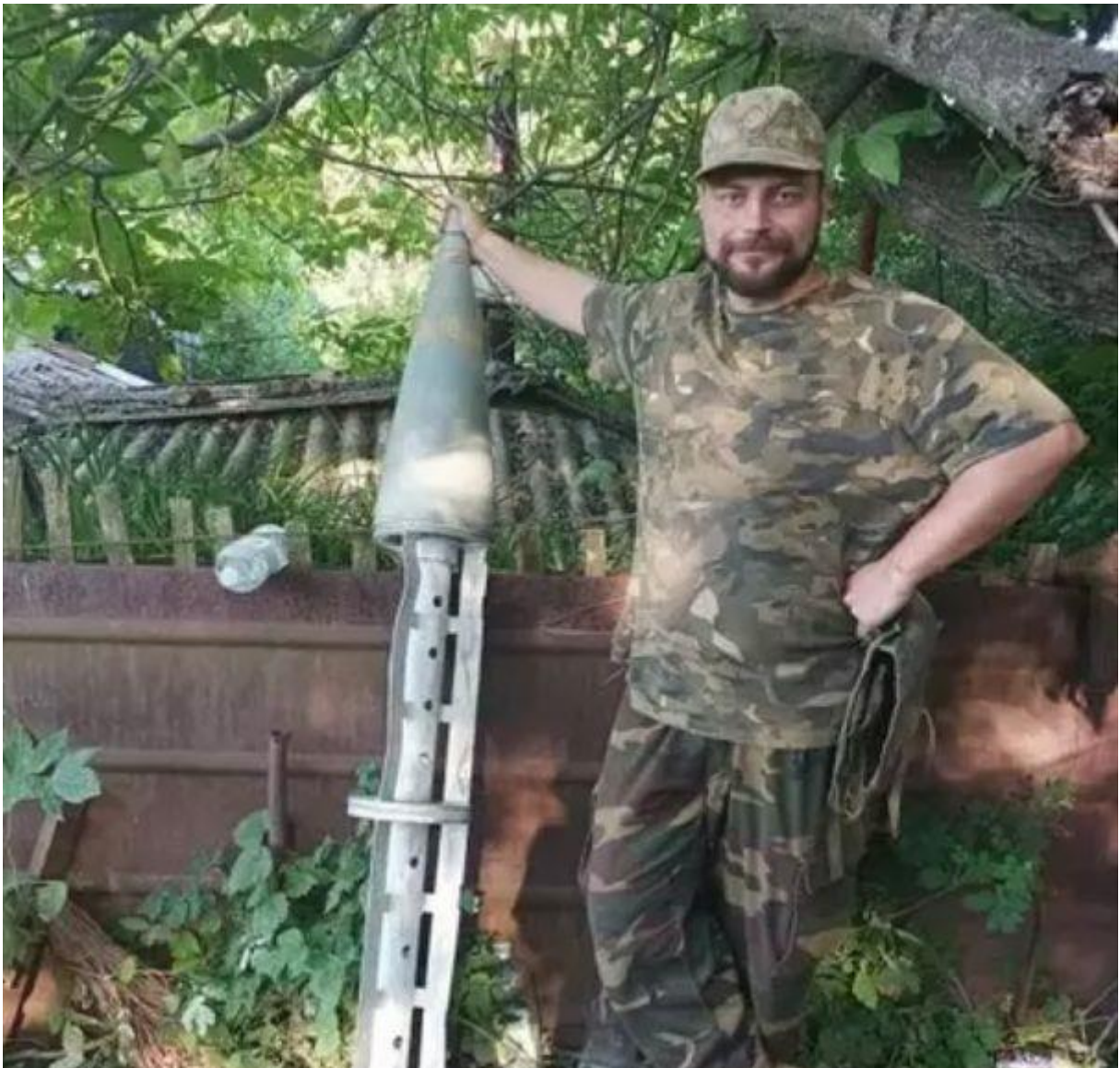
13 серпня об 11 годині в Домі печалі на вулиці Микулинецькій відбудеться прощання з нашим захисником Львівським Назаром Назаровичем, який загинув на Запоріжчині.

Редакція висловлює щирі співчуття мамі, братові, друзям, землякам, побратимам і всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

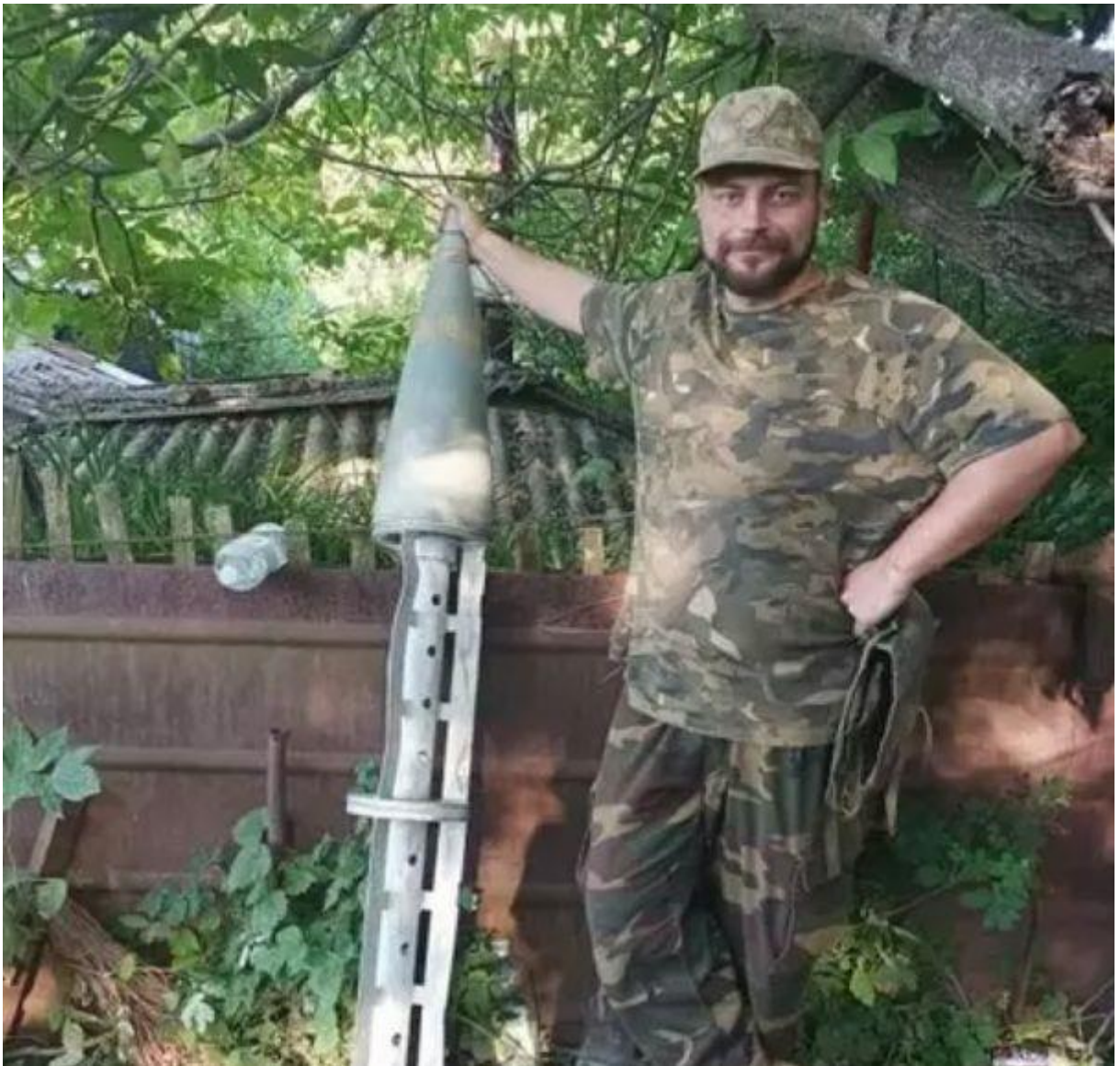
<https://te.20minut.ua/Podii/rik-tomu-pidpisav-kontakt-a-teper-yomu-nazavzhdi-24-ternopilschina-pro-11644115.htm>

Назавжди 24: у Тернополі попрощалися з воїном Назаром Львівським

13.08.2022

Назар Львівський з Тернополя загинув 10 серпня у боях з російськими окупантами поблизу села Магдалинівка, що у Запорізькій області. 18 травня йому виповнилося лише 24 роки.

Хлопець закінчив Тернопільський технічний коледж. Минулого року, у травні, Назар підписав контракт з однією з тернопільських бригад.

У хлопця залишилась мама та молодший брат Олексій, який перейшов до 9 класу. Назар планував одружитися, але російські окупанти обірвали молоде життя. Хлопець віддав найцінніше – своє життя – за Україну, за нас з вами.

Вічна пам'ять і безмежна слава Герою!

<https://nday.te.ua/nazavzhdy-24-u-ternopoli-poproschalysya-z-vojinom-nazarom-lvivskym/>